

AVKP actueel

Nr. 90, augustus 2021

Nieuwsbrief van de Archeologische Vereniging Kempen- en Peelland
AWN afd. 23

TONNIE VAN DE RIJDT-SPECIAL

Zou ze dat wel willen, een Actueel volledig gewijd aan haar? Waarschijnlijk niet, maar ze heeft hem wel verdiend.

Tonnie was van 2001 tot 2019 voorzitter van AVKP en van 2010 tot 2018 ook landelijk voorzitter van AWN. Ze heeft veel betekend voor de belangen-behartiging van archeologie, zowel regionaal als landelijk. In 2019

werd Tonnie weer bestuurslid van AVKP en recent nog AVA, Adviseur van AVKP. Vrije rol zonder verplichtingen waarin ze haar kennis en mening kon blijven delen.

In deze special AVKP-Actueel hebben we herinneringen verzameld als eerbetoon aan Tonnie. We sturen deze ook naar haar familie.

Ellen van der Steen

WIST U DAT TONNIE...

- ... een tomeloze inzet had
- ... er was om te helpen bij het opstellen en verdedigen van bezwaren
- ... altijd van de partij was bij 'Archeolopen, reisjes en excursies
- ... vroeg: heb je..., kun je..., weet je...
- ... voorzitter was van de grootste organisatie van archeologisch nederland
- ... zeer inspirerend was
- ... veel dank krijgt voor alle inzet
- ... veel herinneringen achterlaat
- ... een luisterend oor was en als een rots in de branding
- ... iemand was waar je goed kersen mee kon eten
- ... een verlies van kennis en kunde achterlaat
- ... de sussende factor was
- ... veel steun bood bij niet meewerkende wethouders
- ... de *grand dame* van de AWN was
- ... boekentips nalaat
- ... altijd mensen bij elkaar wist te brengen

TONNIE, BEDANKT VOOR JE TOMELOZE INZET

Tonnie heeft veel betekend voor de lokale archeologie als voor de landelijke archeologie en dat is een understatement.

Voor haar verdiensten zou er eigenlijk een eerbetoon moeten komen, om die verdiensten leven te houden. Wat zou er mooier zijn dan haar naam te verbinden aan een -meer-jaarlijkse prijs. Zoals b.v. een persoon of een stichting, die

op dat moment baanbrekend werk verricht voor de archeologie. Op deze manier blijft haar inzet voorleven in de archeologie.

In ieder geval wil ik even zeggen wat ik nooit tegen haar zelf heb gezegd: Tonnie, bedankt voor je tomeloze inzet.

Jelle Dekker

TONNIE WAS ER OM TE HELPEN BIJ HET OPSTELLEN EN VERDEDIGEN VAN BEZWAREN

We hebben als werkgroep archeologie veel ondersteuning gehad en er ook een stuk bestaansrecht aan te danken. De amateur heeft de afgelopen 20 jaar zijn weg moet zoeken in een wereld van veranderde wetgeving. Er werd nog wel eens een oogje dichtgeknepen als er mogelijk archeologie aanwezig zou kunnen zijn. Ontgravingen die plaatsvonden in gebieden met archeologische verwachtingen. Tonnie was er om te helpen bij het opstellen en verdedigen van bezwaren.

Ze heeft de amateurarcheoloog in Uden geholpen door in gesprek te gaan met de gemeente en het belang van de archeologie te verwoorden.

Goof van Eijk, M. Hemminga en Tonnie op het 25jarig jubileum van de werkgroep archeologie Uden 2016

Uitreiking van de bronzen erepenning amateurarcheologie H. van Alphen 2018

Er zijn de afgelopen jaren veel speciale archeologische vondsten gedaan. Helaas is er nog steeds werk aan de winkel en hopen we haar passie te kunnen blijven voelen om zo door te gaan in het belang van de geschiedenis onder onze voeten.

*Hanneke van Alphen
Amateurarcheologe Uden*

TONNIE WAS ALTIJD VAN DE PARTIJ BIJ 'ARCHEOLOPEN', REISJES EN EXCURSIES

Al moest ze het wat langzamer aan doen, als het even kon was ze van de partij bij 'Archeolopen', reisjes en excursies.

Archeoloop Groote Heide 2009

Excursie Heeze 2009

Gijzenrooij 2010

Leudal 2013

Excursie Peel 2013

Reis naar Kent 2013

Reis naar Kent 2013

Na de Dommelwandeling 2014

Herbert Vorwerk

HEB JE... KUN JE WEET JE...

Met veel plezier denk ik terug aan de ontmoetingen met Tonnie.

Ze was bijna altijd druk... doende en dienend voor het algemeen belang.

De bibliotheek met de boeken had haar bijzondere belangstelling en daarin troffen we elkaar.

Haar netwerk was enorm.

De jaarvergaderingen waren meestal kort en zakelijk. Haar mening duidelijk.

Wat ze zelf graag wilde was ook wel duidelijk maar beperkte zich tot

- een artikel, een boek.
- een archeoloop die niet meer dan 10 km bedroeg.
- een fietstocht waar minstens een koffiemoment of cafébezoek in verwerkt was.
- een gids die niet te bepalend was.
- een stadswandeling zelf invullen als de gids of groep niet inspirerend meer was.

Haar werk met huisartsen vond ze prachtig en hoe complexer de problematiek des te aangenamer de klus, op dit werkterrein hadden we overeenkomsten. Tonnie schreef graag en was graag met wet, regelgeving en handleidingen bezig, hiervoor

was ze altijd toegankelijk en ze zocht het grondig voor je uit.

De privékant bleef beperkt tot reis- en tentoonstellingsverslagen. Privé was en bleef privé, en daarom deels onbekend, hetgeen de relatie ook wat instrumenteel maakte.

Onze gesprekken konden over veel gaan maar geregeld kwam de opmerking: "heb je tijd voor... kun je even.... of weet je....." en dan kwam er op vriendelijke wijze een vraag of een klus. Een afwijzing werd geaccepteerd maar mijn inziens werden de vragen ook geselecteerd op de persoon.

De laatste periode wilde ze graag vanuit thuis betrokken blijven bij de AVKP, de vraag voor een specifiek boek of een tip voor de aanschaf ervan.

Ze wilde de archeo-artikelen van de heemkundekringen blijven lezen. Onze toegestuurde artikelen en gestelde vragen kregen een antwoord. En ze bleef vragen stellen over netwerkoeverleg, bestuurszaken en

Een erudiet en mooi mens is helaas te vroeg vertrokken.

Carel van den Boom

VOORZITTER VAN DE GROOTSTE ORGANISATIE VAN ARCHEOLOGISCH NEDERLAND

Zo'n 20 jaar geleden volgde Tonnie een cursus archeologisch veldwerk in Eindhoven. Ze werd eerst lid en niet lang daarna voorzitter van de AVKP. Als bevoegen voorzitter maakte ze van deze vereniging een geoliede, actieve en gezellige club. Tonnie werd een bekendheid, ook landelijk. Ze

werd zelfs voorzitter van de grootste organisatie van archeologisch Nederland. Tonnie was in vele opzichten deskundig en bovenal een lief mens. We hebben erg veel aan haar te danken.

Nico Arts

ZEER INSPIREREND

Tonnie was als bestuurslid in het NBAG (Noord Brabants Archeologisch Genootschap) een zeer inspirerende vrouw waarnaar goed werd geluisterd en in de omgang zeer aimabel was.

Jan Broertjes

AVKP-regiodag in Helmond- 2012

Booronderzoek Loevestein 2013

AVKP-regiodag in Vessem 2015

Excursie Toterfaut

VEEL DANK TONNIE VOOR ALLE INZET

Beste mensen van de AVKP, Maaike en Dirk, partners en kleinkinderen en AWN,

Het bericht van Tonnie's overlijden was een onverwachte schok.

We wisten wel dat ze ziek was, maar onze verhuizing naar het zuiden en meteen de coronacrisis daar achteraan, maakten dat het wel en wee in Eindhoven ons enigzins ontging.

Ik heb Tonnie leren kennen vanuit mijn werkzaamheden in de gezondheidszorg in Eindhoven en bovenal als een meer dan bevlogen voorzitter van de AVKP en de AWN.

Ik heb haar inzet, stimulans, steady koers en support voor de AVKP als vrijwilligersorganisatie en nieuwe projecten daarin, altijd bijzonder gewaardeerd!

Samenwerking, verbeteren en vernieuwen kenmerken haar, samen met een enorme kennis en ervaring met bestuurlijk werk en projecten. Maar ook het stimuleren van ieders kwaliteiten en de liefde voor de archeologie, natuur en bovenal bloemen.

Naast de beroepsmatige- en archeologische projecten, de wandelingen en opgravingen, waar ze altijd minstens 1 keer een kijkje kwam nemen, denk ik met veel plezier terug aan haar enthousiasme voor de bloementuin en het kweken van

o.a. frambozen. Zo bracht Tonnie op een van de woensdagavonden, een aantal frambozenstekjes mee om het 'ook eens te proberen'. De zomer was ook toen heet, maar met enig geduld en veel water sloegen de plantjes aan en hebben we heerlijke frambozen geoogst.

Ook was Tonnie door alle jaren heen, stevast de grote stimulans en supporter bij restauratieprojecten! Met name de schedelreconstructie van Cathalijne kon rekenen op haar enthousiasme. Zelfs nadat die allang afgerond was, kwam er met enige regelmaat een vraag over, omdat Tonnie er in haar netwerk over verteld had. En ja, zelfs ons dagelijks kopje koffie is extra lekker dankzij Tonnie. Toen we jaren geleden bij haar op bezoek waren kregen we een heerlijk kopje koffie aangeboden. Tonnie roemde de kwaliteit van het apparaat en toen de onze niet lang daarna stuk ging... hebben wij de aanbeveling overgenomen. Inmiddels ruim 12 jaar later, gaat het apparaat nog steeds mee!

Tonnie was niet zo van de complimentjes en werkte gestaag door. Een bedankje of woord van waardering werd vaak weggewimpeld.

Maar toch ... alsnog ...

Veel dank Tonnie voor alle inzet!

Hartelijke groet,

Ine Boermans en Joke Boomgaard

MIJN HERINNERING AAN TONY VAN DE RIJDT

Tony van de Rijdt is er voor mij al heel lang geweest in de archeologische wereld. Aanvankelijk was zij voor mij een deskundige op afstand. Later kwam ik met haar in contact en ik was direct onder de indruk van haar kennis. Zij kende alle aspecten van het archeologische werkveld. Ook de rol die je als vrijwilliger kunt spelen naast de partijen als de beroepsarcheologen, de rijksoverheid, de provincie, de gemeente en andere archeologische instanties.

Op de boot naar Mousa. Foto: Liesbeth Theunissen

Beter heb ik Tony leren kennen tijdens de voorbereiding van de excursie naar de Orkneys en Shetland eilanden. Tony had hetzelfde euvel als ikzelf, namelijk last van wagenziekte. We werden geconfronteerd met een reis met kleine vliegtuigjes, schommelende bootjes en busjes die de stijgende en dalende, kronkelige wegen moesten volgen. In principe kun je deze kwaal eenvoudig bestrijden met pilletjes, maar het blijft lastig zeker als je op reis bent. Ik vertelde Tony van mijn positieve ervaringen met eenvoudige polsbandjes die ik bij de plaatselijke drogist had gekocht. 'Hoe werken die bandjes?' vroeg Tony. Ik kon dat niet uitleggen, maar ik had wel ervaren dat ze werkten. 'Nou', zei Tony, 'iets wat ik niet begrijp, ga ik niet dragen'. Daar bleef ze bij, hoewel ik haar nog eens probeerde te overtuigen. Maar met zweverige dingen moest je niet bij haar aankomen.

Met zijn allen in de broch van Mousa. Foto: Liesbeth Theunissen

Tijdens de reis zag ik Tony genieten van alle dingen die we tegenkwamen.

Mat Theunissen

EEN LUISTEREND OOR EN ALS EEN ROTS IN DE BRANDING

Wij kennen Tonnie als iemand met kennis van zaken die altijd klaar stond om haar kennis te delen met ons, Heemkundekring Sint Achten op Boeckel. Boeckel was een van de pilotgemeenten voor de nieuwe omgevingswet. Tonnie volgde de nieuwe beleidsontwikkelingen en zorgde dat binnen de Archeologische Vereniging Kempen en Peelland (AVKP) de kennis hierover werd verspreid. Met haar hulp hebben we de positie van archeologie en cultureel erfgoed een stevigere basis kunnen geven in het nieuwe omgevingsplan buitengebied van Boeckel.

Ze heeft ons ook verschillende keren goed en gedegen advies gegeven over mogelijke aanscherpingen van het Programma van Eisen voor archeologisch onderzoek in proefsleuven en opgravingen. Ze gaf onze opmerkingen meer gezag doordat ze namens de AVKP onze zienswijze per brief ondersteunde. Behalve dat ze deskundig en hulpvaardig was, bood Tonnie een luisterend oor en was zij als een rots in de branding. Wij zullen Tonnie zeer missen.

Foto: met Tonnie op de regiodag van de AVKP in Schijndel, 14 april 2018

Wil laten weten dat ik respect heb voor de manier waarop zij het behoud van het erfgoed probeerde te bewaren. Met al haar talenten heeft ze zich in verschillende posities en besturen daarvoor ingezet. Persoonlijk heb ik een mooie ervaring met haar. Ik had net mijn huisje gekocht en zat midden in de verbouwing toen er een studiereis naar eilanden bij Schotland werd georganiseerd. Ze vroeg of dat niet iets voor mij was. Toen ik vertelde dat me dat financieel niet paste, bood zij aan mijn

reis te betalen en ik moest maar zien hoe ik dat terugbetaalde. Het was zo'n unieke kans. Ze toonde echter ook begrip toen ik zei dat ik daar niet op in kon gaan. Het kan zijn dat er niet genoeg

deelnemers waren, maar haar voorstel heeft bij mij een onuitwisbare indruk gemaakt.

Gonnie van de Moosdijk

GOED KERSEN ETEN

Ik vond in het depot foto's uit de beginperiode (2004) dat Tonnie zich inzette voor de AVKP maar ook zelf intensief betrokken was als er in de weekenden een uitstap/presentatie of cursus gegeven werd. Ik herinner me haar als een ruimdenkend sociaal persoon waarmee het goed kerseneten was.

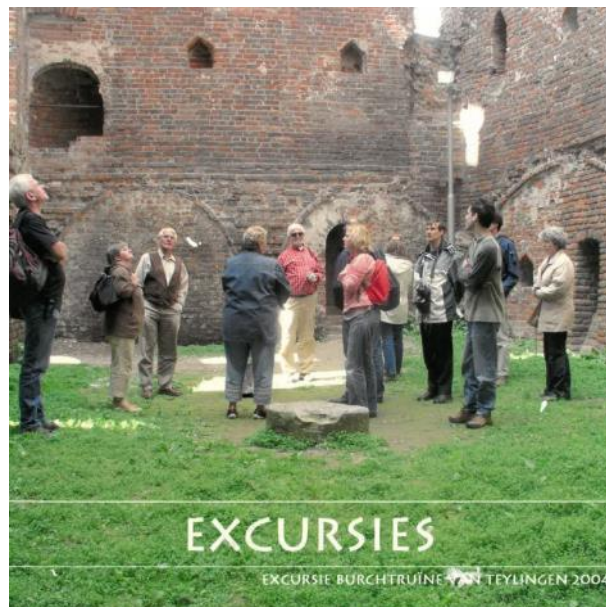
Dirk Vlasblom

Excursie Rechte Heide, omgeving Tilburg 2002

Woensdagavond activiteiten voor vrijwilligers

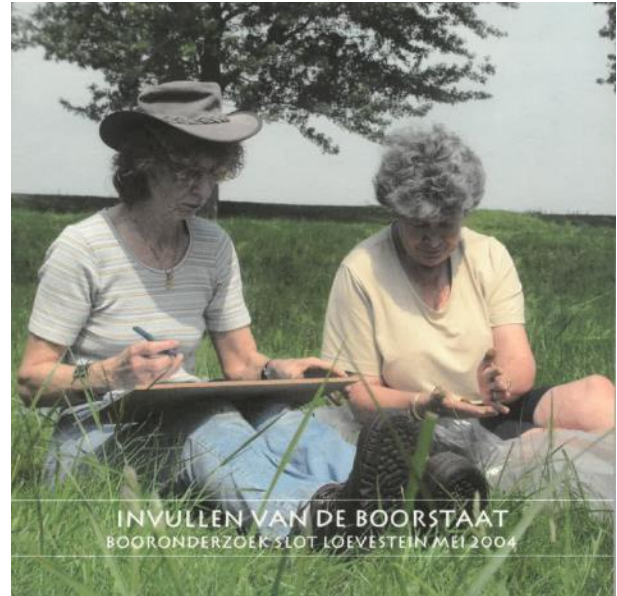
Excursie Burchtruïne Teylingen 2004

Monumentendag Eindhoven 2004

Werkruimte archeologie Eindhoven 2004

Invullen Boorstaat – Booronderzoek Loevestein 2004

Foto's van de borden in het Erfgoedhuis, originele foto's zijn van Laurens Mulkens

WAT EEN VERLIES VAN KENNIS EN KUNDE

Het is teveel om op te noemen.

Tonnie heeft zo'n stempel gedrukt op de archeologie van de archeologische vrijwilligers en de gemeenten. Ze begon met ondersteuning van lokale heemkundekringen maar sprong er als het nodig was ook in met de AVKP (de werkgroep RO) en geregeld met succes, zoals tegen de dieptegrens bij het bestemmingsplan in Eersel. En later ging ze landelijk hiermee verder.

En als het niet lukte, zocht ze juist de samenwerking op met haar "tegenstanders" om ze op die manier te kunnen overtuigen. Daaruit vloeide de tentoonstelling met ZLTO uit voort, die later in heel Brabant vervolg kreeg.

Ze streed verder ook niet alleen voor archeologie maar ook voor cultuurhistorische belangen. Zo hielden we in 2015 een rondleiding voor de nieuwe

gedeputeerde in het beekdal van de Dommel om te laten zien wat er lokaal allemaal speelde.

Haar grote rol in alle cursussen voor Brabants Heem over archeologie-wetgeving in relatie tot gemeenten.

Jarenlang heeft ze ook gepleit voor regionale archeologie (ze zat in de werkgroep voor de tot standkoming van de regioarcheoloog bij de SRE) en later haar pleidooi voor een regionaal kenniscentrum voor archeologie in het erfgoedhuis van Eindhoven (samenwerking Eindhoven-Helmond-ODZOB).

Wat een verlies van kennis en kunde.
En een geweldig hartelijk mens.

Ria Berkvens

TONNIE ALS SUSSENDE FACTOR

Ik ken Tonnie niet zo goed vanuit de AVKP. Ben maar gewoon lid die af en toe iets roept. Ik ken haar meer als klusjesman en als privé kennis.

Bij de AVKP ken ik haar vooral in mijn beginperiode als een actief persoon. Ze was enthousiast over de opzet van de jaarlijkse BBQ. Daarbij gaf ze voorzichtig toestemming om de BBQ gewoon te organiseren. Ook met de aanschaf van de tent voor deelname aan braderieën en andere gelegenheden was Tonnie best enthousiast. Hoewel de spin-off toch maar bijzonder klein was, bleef ze er wel positief over.

Ik heb Tonnie altijd gezien als een sussende factor. Nooit was ze een strijder, maar meer berustend. Haar mening was duidelijk en altijd in balans tussen twee krachten: de gulden middenweg. Waar ik wel van onder de indruk was, was de kennis van de archeologie, niet zozeer over de ouderdom van voorwerpen, maar Tonnie was zeer (doorwrocht) deskundig in de wettelijke regels en regeltjes en wist daarin perfect de weg als je zat met vragen over het hoe en waarom. Een zeer gewaardeerde vraagbaak. Ook als ze niets meer kon redden, nam ze ogenschijnlijk haar verlies en belofte de volgende keer meer succes te hebben.

Maar goed, wij, An en ik, kennen Tonnie dus meer als privé persoon. De gesprekken met haar gingen over haar belangstelling voor de natuur. Ze was geïnteresseerd in je persoonlijke dingen: hoe is het op de volkstuin? Heb je de worteltjes al gezaaid en heb je de boontjes al gelegd? Zijzelf deed niet veel

meer in de volkstuin, ze had alleen nog bloemen, die ze overigens allemaal bij de Nederlandse en de Latijnse naam kende. Vooral in het begin had ze af en toe een eigen gesneden boeket op tafel staan.

Thuis was haar tuin een lusthof voor de vogels en insecten. Ook die kende ze bijna persoonlijk: kijk dat roodborstje, dat komt elke dag om 10 uur om wat te eten. Of wat dan ook, over elk vogeltje wist ze wel iets te vertellen. Kijk die mus, die vecht altijd met de koolmees om een paar pinda's en d'r hangen er toch voldoende. De mus wint het gevecht telkens!

Het verwondert mij niets dat ze gekozen heeft voor een begrafenis in de natuur: het past precies bij haar!

Haar huis was iets waar ze vreselijk trots op was. Het ontwerp dat ze samen met haar man heeft gemaakt en de afwerking zoals die nu is. Begin daarover en ze houdt niet meer op. Overigens heeft ze daar volkomen gelijk in: het is een fantastisch mooi en gezellig huis, ingericht naar haar smaak. Vooral die klok is een zo'n prachtig voorwerp: daar blijf je gefascineerd naar kijken, niet alleen om te tijd in de gaten te houden. In dat huis heeft ze haar kinderen Dirk en Maïke grootgebracht en van daaruit zijn ze uitgevlogen. Veel heeft ze verteld over de gezellige familieband die ze had.

De gezamenlijke etentjes en de kleinkinderen. Vooral de laatste jaren waren ze voor Tonnie een geweldige steun. Iets wat ze regelmatig beaamde.

Theo van der Vleuten

VEEL STEUN BIJ NIET MEEWERKENDE WETHOUDERS

Ik heb goede herinneringen aan Tonnie en als vrijwillig Veld coördinator in de Kempen en Peel Regio heb ik veel steun gehad van haar als er weer eens een wethouder niet mee wilde werken

aan de bescherming van ons archeologisch verleden.

Henk Wijn

OP DE KOFFIE BIJ GRAND DAME TONNIE

Sinds mijn 17^e ben ik AWN-lid en Tonnie, als *grande dame* van de AWN,, behoefde bij mij dus niet meer echt een introductie. Toch was er van beide kanten uiteraard wel de behoefte om nader kennis te maken. Dit vanwege mijn nieuwe rol binnen de gemeente Eindhoven als stadsarcheoloog en de opvolger van de illustere Nico Arts. Dat werd dus, vanwege de coronabeperkingen, bij haar op de koffie, met inachtneming van de geldende maatregelen. Hoewel er dus letterlijk een gepaste afstand was,

voelde ik die figuurlijk helemaal niet. Ondanks haar pijnlijke ziektebeeld, bleef zij haar visie op de gemeentelijke omgang met de archeologie en de relatie tot het Erfgoedhuis op een duidelijke en prettige wijze uitdragen. Dat bleek een gedeelde mening te zijn, die volgens mij ook niet botst met een zichzelf telkens uitvindende en vernieuwende gemeentelijke organisatie. Met haar visie in gedachten blijven we er voor gaan!

Peter de Boer

Opening Archeohotspot in erfgoedhuis met wethouder Mary-Ann Schreurs - 2015

BOEKENTIPS VAN TONNIE

Boeken

Lo Donk Horst.

Taalkunde als sleutel tot de vroege middeleeuwen.

Jozef van Loon 2017

Gent Koninklijke Academie voor Nederlandse
Taal- en Letterkunde.

Arm, arm Eindhoven

*Kroniek van vijf eeuwen armoede en
armoedebestrijding in de stad Eindhoven en de
voormalige randdorpen.*

Jan van Schagen. 2010

(Mn blz. 356 e.v over Huub v.d. Rijdt).

Hoe beschermen we ons archeologisch erfgoed.

Brochure maart 2011.AWN afd. 23 AVKP.

Monumentenfederatie Noord-Brabant en Brabants
Heem.

Tekst Tonnie van de Rijdt.

Westerheem jaargang 56 augustus 2007

10 jaar AWN-afdeling 23

De vele dimensies van de Archeologie in de
Kempen en Peelland.

Nico Arts en Tonnie v.d. Rijdt en vele anderen

Verleden wordt heden

Een handreiking voor vrijwilligers in de

archeologische monumentenzorg

Tonnie v.d. Rijdt van de Ven en Ria Berkvens.

Handboek voor de Amateurarcheoloog

Van bodemvondst tot database.

Onder redactie van: W Huppertz, Y. Lammers

Keijsers, M Steiner en J. Vredenberg.

VAN DEN LEESPLANK

Cultuurhistorische studies over Kempen en Peelland 3

Goud in Schijndel

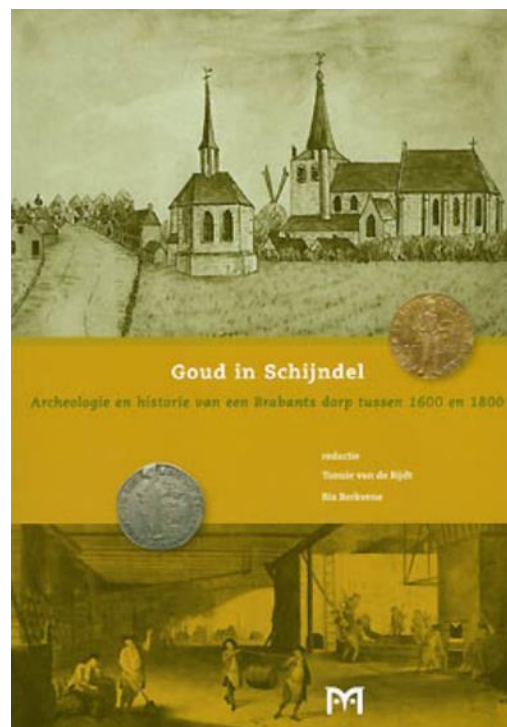
Archeologie en historie van een Brabants dorp
tussen 1600 en 1800

Redactie Tonnie van de Rijdt en Ria Berkvens.

Uitgeverij: Matrijs 2006

Het Brabantse Schijndel lag in een gebied dat als
arm bekend stond in de zeventiende en achttiende
eeuw. Toch was het dorp sinds de middeleeuwen
aantrekkelijk als woongebied. Schijndel had een
omvangrijke hopteelt en dat trok brouwerijen en
herbergen aan die het straatbeeld bepaalden.
Schijndel lag aan een zandweg die "s-
Hertogenbosch verbond met Aken, Maastricht en
Luik.

Archeologisch onderzoek van de voorbije jaren
leert dat in de bodem veel sporen uit dit verleden
te vinden zijn.

Om een indruk te krijgen van Tonnies broodwinning.

Waarom zelfs de beste teams ontsporen
En hoe ze hier weer gezond uit kunnen komen.
A Scheffer
Van Duuren Management.

No Nonsense leidinggeven
Hoe je effectief coachend leiding geeft.
Nadia van der Vlies.
Boom 2018.

Carel van den Boom

BBQ 2017

TONNIE WIST ALTIJD MENSEN BIJ ELKAAR TE BRENGEN

Zo'n 20 jaar geleden volgde Tonnie een cursus archeologisch veldwerk in Eindhoven. Ze werd lid van de Archeologische Vereniging Kempen- en Peelland en niet lang daarna voorzitter.

Ik heb de eer en de onmogelijke taak om Tonnie op te volgen, als voorzitter van AVKP. Mede dankzij Tonnie is AVKP de grootste afdeling van AWN met zo'n 200 leden.

Tonnie werd in 2001 voorzitter van AVKP en ik vijf jaar later vicevoorzitter. Met Winnie, onze secretaris waren we net de drie musketiers. We stemden veel onderling af. Bij het maken van onze plannen schreef ik veel op, Tonnie kon alles onthouden.

- We organiseerden een congres, kinder-activiteiten, AVKP-regiodagen waar kennis over archeologie werd gedeeld met contactpersonen in de regio.

- We stelden een beleidsplan voor AVKP op, wat als voorbeeld diende in het land
- We vroegen gemeenten beleefd, maar heel duidelijk naar hun visie en beleid voor archeologie.

Tonnie bouwde ondertussen aan een regionaal netwerk rond archeologie en cultureel erfgoed:

- 2008 bestuurslid Noord Brabants Archeologisch genootschap, waar goed naar haar werd geluisterd
- 2009 bestuurslid Monumenten federatie Noord Brabant en van de Henri van Abbe Stichting
- 2010 bestuurslid Federatie instandhouding Monumenten
- En landelijk voorzitter AWN tot 2018

Tonnie werd een bekendheid, ook landelijk. Wist u dat AWN de grootste organisatie is van archeologisch Nederland?

In 2019 werd Tonnie weer bestuurslid van AVKP. Recent hebben we haar benoemd tot AVA, Adviseur van AVKP. Vrije rol zonder verplichtingen waarin ze haar kennis en mening kon blijven delen.

Tonnie pleitte voor een aantal zaken (u mag meeschrijven)

- werk vanuit een visie. Een visie over archeologie. Een visie gaat immers verder dan wat je vandaag kan realiseren, dus is geld geen issue. Maar je weet wel waar je naar toe wilt.
- het bundelen en delen van kennis, met vrijwilligers, heemkundekringen en gemeenten.
 - Ze had een grote rol in alle cursussen voor Brabants Heem over archeologie-wetgeving
 - Ze pleitte voor een regionaal kenniscentrum voor archeologie in het erfgoedhuis van Eindhoven (samenwerking Eindhoven-Helmond-ODZOB).
 - Tonnie zat in de werkgroep, die heeft gezorgd voor een regioarcheoloog bij de SRE, omdat archeologie niet ophoudt bij de gemeentegrenzen.
 - Ze vroeg vrijwilligers als regio-coördinatoren voor veldwerk, die ze ondersteunde met juridische kennis. Vooral als er weer eens een wethouder niet mee wilde werken aan de bescherming van ons archeologisch verleden
- Ze was expert in de wet- en regelgeving. Ze wist perfect de weg en was een zeer gewaardeerde vraagbaak.
 - Ze begon met ondersteuning van lokale heemkundekringen, ook vanuit de werkgroep Ruimtelijke ordening van AVKP. Geregeld met succes, zoals tegen de dieptegrens bij het bestemmingsplan in Eersel.
 - En als het niet lukte, zocht ze juist de samenwerking op met haar “tegenstanders” om ze op die manier te kunnen overtuigen. Hieruit ontstond de tentoonstelling met ZLTO, die later in heel Brabant vervolg kreeg.
- Ze streed verder ook niet alleen voor archeologie, maar ook voor cultuurhistorische belangen. Ze leidde met anderen in 2015 een nieuwe gedeputeerde rond in het beekdal van

de Dommel om te laten zien wat er lokaal allemaal speelde.

- en bouwde een enorm netwerk op in de regio en wees op het belang van samenwerking. En wat ze lokaal bereikte heeft ze landelijk voortgezet.

Tonnie heeft een grote stempel gedrukt op de archeologie, bij vrijwilligers en de gemeenten. En als bevoegde voorzitter maakte ze van de vereniging een geoliede, actieve en gezellige club.

Kenmerken

Het leuke aan AVKP is dat mensen een gezamenlijke interesse delen voor archeologie, cultureel erfgoed en geschiedenis. En dat ze allen eigen kwaliteiten en competenties meebrengen. Een paar kenmerken van Tonnie door onze leden:

- altijd rustig en eenvoudig: de stille kracht;
- laagdrempelig in het contact voor ieder lid;
- Hartelijk, aardig, lief, sussende factor.
- slim, kundig, krachtig, fijn om bij in de buurt te zijn
- alle touwtjes in handen;
- handen waaraan je ook kon zien dat ze van tuinieren hield;
- en geïnteresseerd: hoe is het op de volkstuin? Heb je de worteltjes al gezaaid?

Sociale component

- zolang ze het kon deed ze mee aan excursies, reizen en Archeoloop. Ze sjokte flink mee door de modder;
- bij een langere reis met overnachting was enige luxe wel gewenst: het klooster in Kent was voor haar toch wel te sober;
- en ze was altijd aanwezig op de clubavonden, bij de BBQ, Nationale archeologiedagen.

Zo leerde we haar ook persoonlijk kennen:

- Koekjes, komen van de bakker
- De kerstboom heeft echte kaarsen
- Als tijdens een excursie de koningin daar loopt, dan loop ik niet door die straat
- En afspraak is afspraak
- Ze stuurde zelfs haar kinderen na het eten naar huis, want op woensdagavond om 8 uur moest ze naar de archeologie.
- En ze vertelde over de jaarlijkse familiereizen.

En je kon altijd bij haar terecht voor advies over archeologie, planten, koken of hoe je iets

organiseert of voor het lenen van tafelkleden voor een archeologisch netwerkdiner. Tonnie wist altijd mensen bij elkaar te brengen, ook vandaag weer. We gaan haar enorm missen.

Ellen van der Steen

N.B. Deze tekst heb ik voorgelezen bij de afscheidsbijeenkomst van Tonnie en is samengesteld met inbreng van diverse (oud)leden.

Eindhoven in 3D, Nationale archeologiedagen

Verenigingsruimte AVKP

Erfgoedhuis, Gasfabriek 2, Eindhoven, 040-2388899

Correspondentieadres AVKP

van Wassenhovestraat 54, 5613 LL Eindhoven, awnafdeling23@gmail.com www.awn-archeologie.nl/23/

Redactie

Ellen van der Steen tel. 040-2910855, avkpactueel@gmail.com (eindredactie en layout)
Peter Seinen en Carel van den Boom (redactieleden)